

चतुर्थोऽनुवाकः ।

द्वादशसु विक्रामेष्वग्निमादधीत । द्वादशमासाः संव-
त्सरः । संवत्सरादेवैनमवरुध्याधत्ते । यद्द्वादशसु वि-
क्रामेष्वदधीत । परिमितमवरुन्धीत । चक्षुर्निमित्तआ-
दधीत । इयद्द्वादशविक्रामा इति । परिमितञ्चैवा-
परिमितञ्चावरुन्धे । अन्तं वै वाचा वदति । अन्तं
मनसा ध्यायति ॥ १ ॥

चक्षुर्वै सत्यं । अद्रा इ गित्याह । अदर्शमिति । तत्सत्यं ।
यश्चक्षुर्निमित्तेऽग्निमाधत्ते । सत्यएवैनमाधत्ते । तस्मादा-
हिताग्निर्नान्तं वदेत् । नास्य ब्राह्मणोनाश्वान् गृहे
वसेत् । सत्ये ह्यस्याग्निराहितः । आग्नेयी वै रात्रिः ॥ २ ॥

आग्नेयाः पशवः । ऐन्द्रमहः । नक्तं गार्हपत्यमादधा-
ति । पशून्नेवावरुन्धे । दिवाहवनीयं । इन्द्रियमेवावरुन्धे ।
अर्धोदिते सूर्य्येऽहवनीयमादधाति । एतस्मिन् वै
लोके पूजापतिः पूजा असृजत । पूजा एव तद्यजमानः
सृजते । अथो भूतञ्चैव भविष्यञ्चावरुन्धे ॥ ३ ॥

इडा वै मानवी यज्ञानूकाशिन्यासीत् । साशृणोत् ।
असुराऽग्निमादधत इति । तद्गच्छत् । तद्गार्हवनी-
यमगृह्णादधत । अथ गार्हपत्यं । अथान्वाहार्यप-